

بروند و بعد از گرفتن درمان رها می‌شوند تا دوباره مراجعه کنند؛ این کار سبب تحمیل هزینه‌ها به سیستم درمانی می‌شود، اما اگر سیستم ما سلامت‌محور باشد و ما آموزش‌های لازم را در زمینه ریزفاکتورهای بیماری‌ها به شهروندان بدهیم، آن‌ها در زمینه خودمراقبتی، آگاه و توانمند می‌شوند یا در ابتدای بیماری که هنوز بیماری پیشرفت نکرده، مراجعه می‌کنند یا کمتر دچار بیماری می‌شوند. به نظر من بسیاری از بیماری‌ها با اصلاح شیوه زندگی بروز نمی‌کنند و پیشگیری، بهتر از هزینه کردن برای درمان است.

و باقی طبقات، سالن اجتماعات (برای برگزاری کلاس‌های آموزشی) و دفتر کار یابی و کارآفرینی سلامت.

فعالیت‌های جهادی

همان‌طور که اشاره کردم به این خاطر رشته پزشکی و عفونی را انتخاب کردم که بتوانم به قشر محروم و مستضعف جامعه خدمت‌رسانی کنم؛ به همین خاطر چندین نوبت با سایر پزشکان به روستاها و حاشیه شهر رفتیم و بیماران را ویزیت کردیم.

کمک به تحصیلات دانش‌آموزان

بارها اتفاق افتاده جوانی را ویزیت کنم و ببینم با آنکه تحصیلات دانشگاهی دارد، اما بی‌کار است و همین امر سبب شده دچار بیماری‌های روان‌تنی شود. بیشتر این جوان‌ها به خاطر نداشتن کار ازدواج هم نکرده‌اند؛ به همین خاطر کارآفرینی را شروع کردم. با برخی از مراجعان روابطی در حد پدر و پسر دارم. مثلاً حامد پسر با استعدادی بود که خانواده بسیار ضعیفی داشت. با حمایت فکری و مشورت‌هایی که به او دادم، در حال حاضر تحصیلاتش را در یکی از دانشگاه‌های معروف آمریکا ادامه می‌دهد و بسیار پسر موفق است. از این نوع کمک‌های تحصیلی بسیار داشته و دارم که به نظر من جالب نیست راجع به آن‌ها صحبت کنم.

سلامت‌محور یا بیمار محور؟

یکی از دلایلی که کلاس‌های آموزشی بسیاری در زمینه مهارت‌های زندگی، دیابت، اعتیاد و... برگزار می‌کنم، این است که اعتقاد دارم اگر سلامت‌محور باشیم، بسیاری از مشکلات درمانی ما برطرف خواهد شد. در حال حاضر سیستم درمانی ما بیمار محور است، یعنی ما منتظر می‌شویم تا مردم بیمار شوند و دنبال درمان

آن‌ها را همراه شارژ می‌کنم تا افراد نیازمند درمان، به خاطر عدم استطاعت مالی‌شان از درمان باز نمانند؛ به عبارتی دیگر هیچ نیازمندی، بدون دریافت خدمات از اینجا خارج نمی‌شود.

کارآفرین برتر استان

در سال‌های ۹۳ و ۹۴ به دلیل فعالیت‌هایم در حوزه سلامت، به عنوان کارآفرین برتر استان انتخاب شدم و قرار شد وامی به مبلغ ۵۰۰ میلیون برای کارآفرینی به من داده شود که ۲۰۰ میلیون آن وام را گرفتیم و با فروش آپارتمانم در تهران، در مانگاه «سلامت» را از مکان قبلی‌اش به مکان جدید انتقال دادیم. در حال حاضر در مانگاه «سلامت» هزار و ۲۰۰ متر زیربنا دارد و در هفت طبقه ساخته شده است. این در مانگاه شامل این بخش‌هاست: طبقه منفی یک رادیولوژی و سونوگرافی، همکف خدمات پرستاری، طبقه اول خدمات پزشکی تخصصی، طبقه سوم آزمایشگاه، دیابت و دندان پزشکی، طبقه چهارم کلینیک ترک اعتیاد و بخش اداری

دادم. دومین انجمنی که پایه‌گذاری کردم «انجمن متخصصین عفونی استان خراسان رضوی» است که دبیر این انجمن هستم.

تأسیس چهار در مانگاه

بعد از اتمام تحصیلاتم، به مشهد برگشتم و در بیمارستان امام حسین (ع) مسئولیت قبول کردم و هم‌زمان مطب هم داشتم. اما این، آن چیزی نبود که می‌خواستم، زیرا از همان اول فکر خدمت‌رسانی به مردم بودم. از قشری آمده بودم که سوز و سرمای برف و باران را به خوبی درک می‌کردند، با درد و مشکلات اقتصادی آشنا بودند. می‌خواستم در حوزه پزشکی به این قشر بیشتر نزدیک شوم و کاری برایشان انجام دهم؛ به همین دلیل در مانگاه «امین» در چهارراه ابوطالب و «اندیشه سلامت» در بلوار فردوسی (شهرک حجت) را تأسیس کردم تا به صورت شبانه‌روزی خدمات‌رسانی کنند، اما به دلیل مشغله‌های کاری آن‌ها را به دوستان پزشکیم واگذار کردم و دو در مانگاه دیگر به نام «سلامت» در بلوار هدایت و «پاسداران توس» در بلوار مصلی را افتتاح کردم. این مراکز را با این رویکرد که مردم حاشیه شهر نیاز به خدمات ارزان‌تر دارند، تأسیس کردم. در حال حاضر هم در در مانگاه «سلامت» صندوقی هست که خودم

طرح «مودت» را اجرایی کنیم

از آنجا که دغدغه کار فرهنگی دارم و در زمینه سلامت، به توانمندسازی شهروندان معتقدم، طرح «مودت» را چند وقتی است که به همراه تیم اجرایی‌مان اجرا کرده‌ایم. این طرح در راستای اصلاح شیوه زندگی و پیشگیری از بیماری در در مانگاه «سلامت» اجرا می‌شود. هر کدام از حروف کلمه «مودت» بیانگر کلمه دیگری است که ما در جهت آموزش آن تلاش می‌کنیم: «م» (مهارت‌های زندگی)، «و» (تاکید بر ورزش و تحرک بدنی)، «د» (دوری از مواد دخانی و تدخین آن)، «ت» (تغذیه سالم و استفاده از غذاهای سنتی).

سیستم آموزشی‌مان ضعیف است

در حوزه کار یابی، تاکنون بیش از ۱۰۰ نفر ثبت‌نام کرده‌اند که آن‌ها را به کارفرمایان معرفی کرده‌ایم؛ اما در این سال‌ها به تجربه فهمیده‌ام جوانانی که از دانشگاه فارغ التحصیل می‌شوند، هنوز مهارت و آمادگی لازم برای پذیرش شغل مرتبط با رشته تحصیلی خود را ندارند؛ به همین خاطر نیاز است چند ماهی را به صورت کارورزی کار کنند تا بتوانند شوند. این موضوع، ضعف سیستم آموزشی ما را از همان دوران ابتدایی می‌رساند؛ این در حالی است که در کشورهای صنعتی، هماهنگی کاملی بین بخش آموزشی و بازار کار وجود دارد و دانش‌آموزان، بسیاری از دورس خود را به صورت عملی هم آموزش می‌بینند.

یکی از دلایلی که کلاس‌های آموزشی بسیاری در زمینه مهارت‌های زندگی، دیابت، اعتیاد و... برگزار می‌کنم، این است که اعتقاد دارم اگر سلامت‌محور باشیم، بسیاری از مشکلات درمانی ما برطرف خواهد شد